

Románské emporové kostely tvoří nejvýraznější fenomén české církevní architektury. Chci upozornit především na jednoduší venkovské kostely se západní emporou. Naše země patří v Evropě mezi oblasti s jejich nejhojnějším výskytem. Jak historické tak uměnovědné bádání se snažilo tyto stavby a jejich účel vykládat v různých historických souvislostech. Především je spojovalo s určitou etapou ve vývoji sociální emancipace rané české šlechty a také s určitou vývojovou fází ve výstavbě farní sítě a v osamostatňování české církve od vlivu světských patronů.

Ve své diplomové práci se chci proto věnovat románským emporovým kostelům z několika úhlů pohledu. Prvním úkolem bude zhodnocení jejich funkcí a úloh, které plnily v české středověké společnosti a zároveň vývoje emporových kostelů všeobecně v průběhu 13. a 14. století. Chci vlastně zachytit odraz společenských poměrů v ve vývoji sakrální architektury raného a vrcholného středověku. Na druhé straně se chci věnovat dobovému právnímu postavení těchto kostelů a případným změnám, které přinesla postupná emancipace církve a zavádění oficiálních stanovisek církve do běžného života. Zejména tu mám na mysli dobové právní názory laické společnosti na úlohu církevního majetku. A také jakou roli při tom sehrály zakladatelé kostelů a jejich nároky. A nakonec se budu věnovat významu tribunových kostelů pro českou šlechtu a pokusím se shrnout současné vědomosti o jejich předpokládaném vztahu k sídlům ranné české šlechty.